

στοτε συγκομιδήν. Ἡμοριάρηδες εἴστε καὶ σείς, γι' αὐτὸ δὲ βλέπετε χαῖρι καὶ προκοπῇ.

γυμοριάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἡμοριάρικος Ἡπ. (Μέγα Περιστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γήμορο, ὅπου καὶ ἡμορο, καὶ τῆς παραγ. καταλ. -ιάρικος.

Ἐπὶ ἀγροῦ ἢ ἀροτριῶντος ζώου, βοός, ἵππου ἢ ἡμιόνου, ὁ διδόμενος εἰς τινὰ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδίδῃ ὁ καλλιεργητὴς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μέρος τῆς ἐκάστοτε συγκομιδῆς.

γυμόριασμα τό, ἀμάρτ. γωμόριασμα Πελοπ. (Βερεστ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γημοριάζω, ὅπου καὶ γωμοριάζω.

Ἡ συμφωνία τῆς παραχωρήσεως ἀροτριῶντος ζώου εἰς τινὰ δι' ἀγροτικὰς ἐργασίας ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος, δημητριακὰ ἢ ὄσπρια, ἢ εἰς μετρητά, ἐνθ' ἄν.: Νὰ κάνης καλὰ τὸ γωμόριασμα μὲ τὸν Ἀρεστείην, μὴν τοῦ δώκης τὸ βόιδι καὶ δὲ σοῦ δώκῃ τὸ γώμορο! (Ἀρεστείη = Ἀριστείδη) Μαργέλ. Δὲν τὰ εἶχανε κανονίσει καλὰ 'ς τὸ γωμόριασμα, καὶ τώρα ὁ σέμπρος δὲν τοῦ δίνει οὔτε τὸ κανονικὸ γώμορο Βερεστ.

γυμοριάτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γυμοριάτικος Πελοπ. (Λεῦκρ.) γεμοριάτικος Πελοπ. (Καστάν. Λεῦκρ. Σαηδόν.) γωμοριάτικος Πελοπ. (Βερεστ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γήμορο, ὅπου καὶ τύπ. γήμορο καὶ γέμορο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάρικος.

Ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ διδόμενος εἰς τινὰ πρὸς καλλιέργειαν μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδίδῃ ὁ καλλιεργητὴς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μέρος τῆς ἐκάστοτε συγκομιδῆς ἐνθ' ἄν.: Δὲν ἔναι δικὰ μου τὰ χωράφια, τὰ 'χω πάρει γωμοριάτικα 'πὸ τὴν γιαιτρίνα Μαργέλ.

γῆμορο τό, Ἡπ. (Βαβούρ. Λεῖα Τσαμντ.) Θράκ. (Αἶν.) — Α. Βαλαωρ., Ἔργα 3,367 Γ. Βλαχογιάνν., Τὰ παλληκάρ., 71 Ν. Ἀναγνωστόπουλ., Ἀγροτ. Μεταρρύθμ., 46 — Λεξ. Βυζ. Βλαστ., 292 καὶ 296 γῆμορο Πελοπ. (Λεῦκρ. Μάν.) ἡμορο Ἡπ. (Βαβούρ. Λεῖα Πάργ. Πωγωνιαν. Τσαμντ. κ.ά.) Θράκ. (Αἶν.) Ἴονιοι Νῆσ. ἡμορου Ἡπ. (Ἀγναντ. Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κούρεντ. Πράμντ.) Θεσσ. Μακεδ. (Γρεβεν. Κατάκλ. Τρικκοκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) γιῶμορο Μεγάρ. Πελοπ. (Αἰγιάλ. Βούρβουρ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Λιγούρ. κ.ά.) γιῶμουρου Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παλαιοχ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ. Χαιρών. κ.ά.) γιῶμορο Πελοπ. (Κοπαν.) γιῶμουρο Πελοπ. (Τριφυλ.) γιῶμπορο Στερελλ. (Μαλεσ.) γιωβ'ρου Στερελλ. (Λοκρ.) γώμορο Πελοπ. (Βερεστ. Γαργαλ. Γεράκ. Κόκκιν. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.) γώμαρο Βιθυν. γέμορο Στερελλ. (Δεσφ.) γέμουρο Κύθηρ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Δημητσ. Ἐρμιόν. Λεῦκρ. Σαηδόν.) γέβορο Πελοπ. (Γορτυν. Δίβρ. Κερπιν. Λάστ.) γέβουρο Πελοπ. (Μάν.) γέμουρε Τσακων. γέμερο Πελοπ. (Ἀναβρ.) γιάμορο Πελοπ. (Λεχαίν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. γημόριον. Οἱ διὰ τοῦ γιω- γω-, γε- ἀρχόμενοι τύπ. ἀπὸ τὸ παράλληλον παρ' Ἡσυχ. οὗς. γεωμόριον.

1) Τὸ ποσὸν τοῦ εισοδήματος εἰς εἶδος, τὸ ὅποιον ἀποδίδεται κατόπιν συμφωνίας ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ καλλιεργηθέντος ἀγροῦ Βιθυν. Ἡπ. (Ζαγόρ.

Ἰωανν. Πράμντ. Πωγωνιαν.) Θεσσ. Θράκ. (Αἶν.) Ἴονιοι Νῆσ. Κύθηρ. Μέγαρ. Μακεδ. (Γρεβεν. Κατάκλ. Τρικκοκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Πελοπ. (Αἰγιάλ. Ἀναβρ. Ἀρκαδ. Βερεστ. Βούρβουρ. Γορτυν. Δίβρ. Ἐρμιόν. Ἡλ. Κερπιν. Καλάβρυτ. Κοπαν. Λάστ. Λεῦκρ. Λεχαίν. Λιγούρ. Μάν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Δεσφ. Καλοσκοπ. Λοκρ. Μαλεσ. Παλαιοχ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ. Χαιρών. κ.ά.) Τσακων. κ.ά. — Ν. Ἀναγνωστόπ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ δώκα τὸ χωράφι μὲ γέβορο Δίβρ. Τὸ δώκε μὲ γώμορο τὸ χωράφι 'ς τὴν Ἀηδονόβουρη Μαργέλ. Ὁ Πάνος τὰ δώσε ὅλα μὲ γιῶμορο Αἰγιάλ. Φέτου δὲ γαλλιεργάον, θὰ τὰ δώσουν οὐλα τὰ χωράφια μὲ τοῦ γιῶμουρου Παλαιοχ. Νι' ἔδωκα τὰ χούρα μὲ τὸ γέμουρε (τοῦ ἔδωσα τὸ χωράφι μου μὲ τὸ γῆμορο) Τσακων. Αὐτὸς ἔσπειρε διὰ κοιλὰ σ'τάρι, κ' ἐμένα μου 'στελε γώμαρο ἓνα κοιλὸ Βιθυν. Ἐδουσα πέντε μ'συνκούβιλα γιῶμουρου (μ'συνκούβιλα, μισοκούβελα = μέτρον χωρητικότητος δέκα ὀκτάδων σίτου) Ἀράχ. Ἀπὶ τὴν ἔρμη τὴν σπορά τ' ἀφεντὸς τὸ ἡμορο, τοῦ βασιλιᾶ τὸ δέκατο, τοῦ δραγάτη, τοῦ ζευγαῖ, καὶ ἂν μείνῃ, νὰ μεράσωμε Ἴονιοι Νῆσ. Δὲ μου 'φίρις τοῦ γιῶμουρου ἀπ' τὰ χ'κιά (= κουκιά) Παλαιοχ. Ἡρθι οὐ Νάδους καὶ πῆρι τοῦ ἡμουρου ἀπ' τοῦ χωράφ' του Πράμντ. 'Σ τὸ ἀλώνι δίνεται τὸ ἡμορο 'ς τὸν ἀφέντη Πωγωνιαν. || Ποίημα.

... Ὅσα καὶ ἂν ἀδράξῃ στάχνα
εἶτε μεστὰ εἶτ' ἄμεστα τὰ κόβει γιὰ ν' ἀδράξῃ
διπλὸ τριπλὸ τὸ γῆμορο . . .

(ἐνν. ὁ Χάρος μὲ τὸ δρεπάνι τοῦ θανάτου) Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀντικούκκι, ἀντισπόρι, ἀντίσπορος 1, ἀποκοπὴ 7 β, κανίκι, πάχτο, χωραφιάρικο, χωραφοσκέπαση. β) Οἷον- δῆποτε εισόδημα ἐκ τῆς καλλιέργειας ἀγροῦ, μισθώσεως ἀροτριῶντος ζώου ἢ καὶ ἄλλοθεν Πελοπ. (Βούρβουρ. Μάν. κ.ά.): Ἐβαλε τὸ περιβόλι του ἀνέχερο, ἀλλὰ θὰ μαζοῦνῃ τὸ γέβουρο (ἀνέχερο = ἐνέχυρον) Μάν. Ἐδωκε τὰ πρόβατα ἀπ' 'ς τὸ γέβουρο (δηλ. ἔταν ἄρχισαν νὰ γεννοῦν) αὐτόθ. Πῶς τὸ 'χεις τὸ βόιδι; — Τὸ 'χω μὲ τὸ γιῶμορο Βούρβουρ. γ) Ποσὸν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα καταβαλλόμενον εἰς τὸ κράτος παρὰ τῶν γεωργῶν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐνοικίαν ἢ χρῆσιν ἐθνικῶν κτημάτων Ἡπ. (Δωδών. Κούρεντ. Λεῖα Πράμντ.) — Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν.: Γιατί δὲν πληρώνετε τὸ γῆμορο 'ς τὸ δασμολόγο; εἶπε ὁ ἀντέπαρχος αὐστηρά Γ. Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ., ἡ ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας στενοχωρία ἢ ἀνησυχία Πελοπ. (Μάν.) Μᾶς ἦρθε καὶ ὁ μουνσαφίρης γέβουρο. Συνών. μπελαῖς, πονοκέφαλος, σκοτὸ ὄρα, φόρτωμα.

γῆπεδο τό, κοιν. γῆπιδου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Τὸ ἀρχ. γῆπεδον.

Ἵπαίθριος χώρος διευθετημένος δι' ἀθλητικὰς ἀσκήσεις κοιν.: Τὸ γῆπεδο τοῦ Ὀλυμπιακοῦ — τοῦ Παναθηναϊκοῦ κ.τ.τ. Οὐλ' ἡ νεολαία κάθε Κυριακὴ ἀπόγιομα πάει 'ς τὸ γῆπεδο Πελοπ. (Γαργαλ.) Μικροὶ μεγάλοι τώρα πάνε 'ς τὰ γῆπεδα νὰ ἰδοῦνε ποδοσφαιρικὸς ἀγῶνες Ἀθῆν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γῆπεδο Κρήτ. (Κίσ.)

γυραλέος ἐπίθ. λόγ. σύνθη. καὶ δημῶδ. Θράκ. (Καλαμ. Μάδυτ. Μυριόφ. Πλατάν. κ.ά.) Ἴων. (Ἐρυθρ.) Πελοπ. (Λάστ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Σίφν. κ.ά. γυραλέας Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεραλέος Ἴων. (Ἐρυθρ. Κρήν. κ.ά.) Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Σέλιν. κ.ά.) Λευκ. Μέγαρ. Μύκ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Γαργαλ. Κυνουρ. Λάστ. Μάν. Μαργέλ. Ξεχώρ.

